

Yazı • **Sebahat Çağla Kara** (İAHA)
Fotoğraf • **İAHA Fotoğraf Grubu**

Oynamaya geldik oynamaya

GELENEKSELLEŞMİŞ İAHA GEZİLERİNDEN BİRİDİR
EDİRNE'DEKİ KAKAVA ŞENLİKLERİ. BİRBİRİNDEN
RENKLİ GÖRÜNTÜLERİN VE DEĞİŞİK ADETLERİN
YER ALDIĞI ŞENLİKTEN GENÇ MUHABİRLER
HER SEFERİNDE ŞAŞKINLIKLA DÖNERLER. BU
ŞAŞKINLIKLARI GENÇ MUHABİRLERİN HEM
OBJEKTİFLERİNE HEM DE KALEMLERİNE YANSIR.

Romanlar hep bir ağızdan bağıra çığıra söylüyorlardı
şarkılarını Kakava Şenliğinde.

Oynamaya geldik oynamaya

Düğün dernek göbek atmaya

Tülbendini keçik yapmış, şişmanca güzel yüzlü kadın.
Güzelliğin formülünü bulmuşçasına gururla kızını göste-
riyordu. Etrafında onlarca fotoğraf makinesi karayağız,
incebelli güzeller güzeli Roman kızına doğrulmuş, Kakava
Şenliği'nin geleneksel fotoğraf çekme yarışının startı ve-
rilmmişti.

"Abe er biriniz iyice çekesiniz bu kızın fotoğrafını heee"

"..."

"Bak, bak fotoğrafçı çocuk, anladın mı? Şu çiçeğiyle de
çek, heee"

*Kakava her
sene 5 Mayıs'ta
Edirne Kırkpınar
Meydanı'nda
kutlanıyor*

*Limoncu derler adıma
Kimseler doyamaz tadıma
Ayılana gazoz bayılana limon
Ayılana gazozu da bayılana limon*

Ablanın ismi İpek. İki çocuğu var, biri karşımızda kıvıra kıvıra göbek atıyor. Saçları turuncu boyalı, küçük burunlu, esmer, çakır gözlü Hayriye. Kıvırıyor ama fotoğrafının çekilmesine de izin vermiyor. Ağzından laf almaksa mümkün değil. Neyse sıkı bir pazarlığa tutuşuyoruz Hayriye ile birkaç kare fotoğraf için 10 liraya anlaşıyoruz.

“Bana bakasın fotoğrafçı çocuk, iyi çekesin he.”

“Angi gazeteye basacaksınız beni, bakayım?”

Bahşişini aldıktan sonra dilinin bağı çözülüyor Hayriye'nin.

“Bakma ablam kıvırdığıma ben büyüyünce avukat olacam” diyor.

Bahar ve Barış Bayramı Kakava'ya Romanların bayramı dersek yerinde bir tabir kullanmış oluruz.

Bu bayram her sene 5 Mayıs'ta Edirne Kırkpınar Meydanı'nda kutlanıyor. Bu yıl yani 2018 senesinde 60 bin kişinin katılımıyla kendi rekorunu kırıyor. Şenlik, Kırkpınar Güreşleri'nin yapıldığı Sarayıçi'nde yapılıyor. Edirne'de bir insan selidir şenlik alanına doğru akıyor. Kutlama ikindi vakti akşama karışırken başlıyor. Alana yaklaştıkça Trakya'nın meşhur davul, zurna, klarnet ve darbuka sesleri de yükselmeye başlıyor.

Uzaktan bakıldığında her yer ıslıl ıslıl, renk renk. Pembenin, kırmızının, yeşilin, mavinin, sarının en iddialı tonları. Şenlik alanına girer girmez birbirinden güzel çingene kızları hemen göze çarpıyor. Çalgıcıların etraflarında hiç vakit kaybetmeden başlıyorlar göbek atmaya.

Kırmızıyı severler

Birbirini överler

Romanlar böyledirler

Çalgısız yaşayamaz ölürlər

Şenlik alanına
uzaktan
bakıldığında ısıll ısıll,
renk renk

Hem oynuyorlar hem de hep bir ağızdan çalan şarkılara eşlik ediyorlar. Onlarca enstrümandan onlarca çalan müzik birbirine karışıyor.

*İlle de roman olsun
İster çamurdan olsun
Oda Allah kuludur
Her kim olursa olsun*

Romanların cümbüşüne gelen misafirlerde çok geçmeden ayak uyduruyor. Onlarca insan başlıyorlar göbek atmaya. Yaşlısı, genci, çoluğu, çocuğu... İşte, kıpkırmızı mosmor satenlere, simlere, pullara bürünmüş Roman çocukları. Bir köşede para kavgasına

tutuşan cevval Roman kadınları, başka bir köşede çekirdek satabilmek için türlü işveler yapan yaşlı adam. Oturup saatlerce izlenebilir onların renkli dünyası.

Bu şenlikte usul ateşten atlamak

Yaklaşık 5 ton ağırlığında kap kalın odunlar üst üste dizilmiş yakılmayı bekliyorlar. Etrafındaki bu ateşe ilk kez şahit olacak kalabalık şaşkın... Romanlar ise çoktan yer kapma yarışına girmiş. Şenlikte her sene yapılan bir ritüel de ateşin üstünden atlayıp dilek dilemek. Herkes dileğini tutmuş ateşten atlamayı beklerken, devasa odunlar ateşe verildi ve eğlence başladı. Az önce odunların yakınında bekleyen kalabalık

odunların alev almasıyla hafif hafif geri çekilmeye başladı. Odunlardan yüksek derecede ısı geliyor ve yakınında durulması gerçekten güçleşiyordu. Romanlar buna aldırış etmeden, ateşin etrafında uçuş uçuş kıyafetleriyle dans ederek kalabalığa gösteri yapıyorlardı.

Odunların boyu atlanacak kıvama gelene kadar herkes romanlarla beraber göbecik atıyor, bu danslara dokuz sekizlik ritimler eşlik ediyordu. Bu ritimlere karşı durmaksa çok zordu. İnsan istemsizce oynar buluyor kendini.

Gittikçe dalgalanan ateşten ilk atlayanlar cesur Romanlar oluyor. Her atlayanın ardından alkış sesleri ve tezahüratlar yankılanıyor. Ateşten atlayanların içinden en güzeli kuşkusuz Türk bayrağını açıp atlayan o yanık tenli ince oğlandı. O anın fotoğrafını

yakalayabilmek için basın mensupları birbirleriyle yarışıyorlar.

"Ablacığım atasın bir 10 lira be"

Elimde fotoğraf makinem koskoca meydanda bir o tarafa bir bu tarafa savruluyorum. Her yer renk renk. Her yer fotoğraf. Ama bu kalabalık ve çümbüş içinde eli yüzü düzgün bir fotoğraf çekmek de bir o kadar güç. Fırfırlı, rengârenk elbiseler, etekler, kadınların gerdanlarında renk renk kolyeler hiç durmadan dans ediyorlar ve ben deklanşörümü ne yana çevirsem hep aynı cümleyi duyuyorum "Ablacığım atasın bir 10 lira be" eğlendirdiklerinin hakkını istiyorlar.

Mos mor elbisesi, kıpkırmızı dudaklarıyla kıvıra kıvıra göbek atan bir çingene kızına doğru yaklaşıyorum. Makinamı doğrultur doğrulmaz Annesi başım-

*Şenlik alanını
dolduranlar hiç
durmadan dans
ediyorlar*

*Kakava'da her
sene yapılan bir
ritüel de ateşin
üstünden atlayıp
dilek dilemek*

*Gecesi soğuk
Edirne’de
cümbüş aralıksız
devam ediyor*

da beliriyor:

“Eyy baksana! Sen kızımı çekersin ama meşhur edecen mi? Ünlü olmak ister, yapacan mı kızımı?”

Ben de bir Trakyalıyım. Hemen o role giriveriyorum.

“Ne dersin be ablam, yapmam mı hiç”

“Em senin bu kızın yarın gazetelerde fotoğrafını gören diziciler dayanacaklar kapına be. Nerden bulacaklar böyle güzelini”

“Sahi mi dersin kız” bir kahkaha patlatıyor.

Gecesi soğuk Edirne’de cümbüş aralıksız devam ediyor. Bizim gibi geceyi şenlik alanında geçirecek olanların da soğuğa karşı yapacakları tek şey göbek atıp ısınmak... Bu durum da herkesin hoşuna gidiyor tabi. Gün aydınlanana kadar tüm Edirne göbek atıyor. Kimse oynamaktan vazgeçmiyor.

Sabahın ilk ışıklarıyla nasıl hareket edebildiklerine

anlam veremediğimiz hurdaya çıkmış otomobiller tek sıra halinde Tunca Nehrin'e doğru hareket ediyor. Gece mahallelerinde geçirmiş Romanlar akın akın Tunca Nehri'ne doğru gelmeye başlıyorlar. Taşlı, işlemeli gelinliklerini giymiş güzel Roman kızları, onlara kur yapan oğlanlar, analar, çocuklar, yaşlılar hepsi sıra sıra dizilmiş nehre doğru ilerliyor. Bir film sahnesini andıran bu görüntüye biz de karışıyoruz. Bu bayram sabahından herkesin dileycekleri bir şeyler var.

Tunca'da kaybolan Babafingo

Herkesle birlikte biz de dileklerimizi kâğıda yazdık ve nehre atmak için yola koyulduk. Ama bunun bir usulü varmış: dilekler 5 Mayıs'ta kâğıda yazılıp gül ağacının altına gömülürmüş. Ardından sabah nehre atmak için ağacın altından çıkarılırmış. İşte o vakit dileğiniz kabul olurmuş. Bazıları dileklerinin nehrin dibine çabuk ulaşırsa daha önce kabul olacağına

inanıyor. Bunun için de kâğıda taş bağlayıp nehre atıyorlar. Dilekler suya atıldıktan sonra bir âdet daha kalıyor geriye. O da dileklerin atıldığı Tunca Nehri'ne girmek. Romanların inanişına göre bir zamanlar onlara yol göstermiş, önderlik etmiş bir kişi var. Babafingo... Sularda kaybolduğuna ve bir gün geri döneceğine inanırlarmış. Suya girme âdeti de bu olayı anmak için yapılmış.

Meşalelerin aydınlattığı nehrin kıyısına oturup suya atlayan olacak mı diye beklemeye başladık. Maalesef bu sene sarhoş bir abimiz dışında atlamaya cesaret eden olmadı. Kakava ile ilgili birçok adet, usul var. Kimisini yapabildik kimisini yapamadık. Binlerce kişi hayallerimize ulaşmak için burada buluştuk. Eğlendik, güldük, danslar ettik, mutlu olmak için dilekler diledik... Sabahın ilk saatlerini geride bırakırken Kakava'nın o ateşli büyüü kaybolmaya, Romanlar yorgun argın çamura batmış gelinlikleriyle evlerinin yolunu tutmaya başlamışlardı.

